

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

1. razglasi za nično odločbo, ki jo je sprejel OPI dne 10. februarja 2005 (objavljena na podlagi note z dne 14. februarja 2005, prejeta dne 25. februarja 2005), s katero je bil zavržen ugovor tožeče stranke z dne 16. septembra 2004 zoper odločbo z dne 22. junija 2004, ki jo je sprejel predsednik natečajne komisije COM/PB/04 o zavrnitvi dostopa tožeči stranki na naveden natečaj;
2. zato razglasi prav tako za nično navedeno odločbo, ki jo je sprejel predsednik natečajne komisije COM/PB/04 dne 22. junija 2004 in tudi njeno potrditev z dne 19. julija 2004;
3. toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijava tožeče stranke, pomožnega uslužbenca Komisije, na interni natečaj za napredovanje v razred COM/PB/04, je bila zavržena, ker na zadnji dan vložitve prijave, ni imel položaja začasnega uslužbenca ali uradnika.

Tožeča stranka navaja dva tožbena razloga:

- po eni strani, kršitev členov 27 in 29(1) Kadrovskih predpisov kot tudi kršitev pooblastila za odločanje po prostem preudarku izpodbijane odločbe kot tudi kolikor bi objava javnega natečaja imela za posledico zavrnitev kandidatov, ki bi lahko imeli posebne sposobnosti in pomembne strokovne izkušnje v Komisiji v korist morebitno manj sposobnih kandidatov, ki imajo manj delovne dobe opravljene v službah Komisije
- po drugi strani, kršitev načela prepovedi diskriminacije, da se statutarnim uslužbencem, ki so večji del delovne dobe delali na Komisiji na položaju pomožnega uslužbenca, odobri pristop na natečaj le zato, ker so na zadnji dan vložitve prijave začasni uslužbenci, medtem, ko je bila tožeča stranka, ki je bila dalj časa začasni uslužbenec, zavržena le zato, ker je bila na ta dan pomožni uslužbenec.

Tožba Italijanske republike proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 30. maja 2005

(Zadeva T-212/05)

(2005/C 193/62)

(Jezik postopka: italijanščina)

Italijanska republika, ki jo zastopa Antonio Cingolo, Avvocato dello Stato, je dne 30. maja 2005 na Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Evropski Komisiji.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- 1) razglasi za nična izpodbijana Sporočila (z dne 21. marca 2005, št. 2772 [ROP Kampanija Cilj 1 2000-2006 (št. CCI 1999 IT 16 1 PO 007)], z dne 13. maja 2005, št. 04534 [EPD Cilj 2 Pokrajina Lombardija 2000-2006 (št. CCI 2000 IT 16 2 DO 014)] in z dne 13. maja 2005 št. 04537 [EPD Cilj 2 Pokrajina Lombardija 2000-2006 (št. CCI 2000 IT 16 2 DO 014)]), kot tudi vse povezane in izhodiščne akte;
- 2) posledično Komisiji evropskih skupnosti naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožbeni razlogi in bistvene trditve so enaki kot v zadevi Italijanska republika proti Komisiji, T-345/04 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ UL C 262, 23.10.2004, str. 55.

Tožba Jean-Luc Delplancke in Matteo Governatori proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 26. maja 2005

(Zadeva T-213/05)

(2005/C 193/63)

(Jezik postopka: francoščina)

Jean-Luc Delplancke, stanujoč v Braine-le-Comte (Belgija) in Matteo Governatori, stanujoč v Saint-Josse-ten-Node (Belgija), ki ju zastopajo Sébastien Orlandi, Xavier Martin, Albert Coolen, Jean-Noël Louis in Etienne Marchal, avocats, z naslovom za vročanje v Luxembourg, sta dne 26. maja 2005 na Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeči stranki Sodišču prve stopnje predlagata, naj:

- razglasi za nični odločbi o imenovanju tožečih strank za uradnika Evropskih skupnosti v delu, v katerem določata njun naziv zaposlitve na podlagi člena 12 Priloge XIII h Kadrovskim predpisom;

— Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožbeni razlogi in bistvene trditve so enaki kot tistim iz zadev T-130/05, T-160/05, T-162/05, T-170/05, T-183/05 in podobni tistim iz zadev T-58/05, T-164/05, T-192/05 in T-201/05.

Tožba Huvis Corporation proti Svetu Evropske unije, vložena dne 10. junija 2005

(Zadeva T-221/05)

(2005/C 193/64)

(Jezik postopka: angleščina)

Huvis Corporation, s sedežem v Seoulu (Republika Koreja), ki jo zastopajo J.-F. Bellis, F. Di Gianni in R. Antonini, lawyers, je dne 10. junija 2005 vložila tožbo proti Svetu Evropske unije na Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- razglasi za ničnega člen 2 Uredbe Sveta (ES) št. 428/2005 z dne 10. marca 2005 o uvedbi dokončnih protidampinskih dajatev pri uvozu rezanih vlaken iz poliestra s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Saudove Arabije o spremembi Uredbe (ES) št. 2852/2000 o uvedbi dokončnih protidampinskih dajatev pri uvozu rezanih vlaken iz poliestra s poreklom iz Republike Koreje in o zaključku protidampinskega postopka v zvezi z uvozi teh izdelkov s poreklom iz Tajvana, kolikor uvaja dokončno protidampinsko dajatev pri uvozi zadevnega blaga, ki ga izdeluje Huvis Corporation, iz Koreje in kolikor je potrebno razglasi določbe temeljne Uredbe, ki so podlaga za napačna določila, ki jih vsebuje izpodbijana Uredba, za neuporabne; in
- Svetu Evropske unije naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka je družba s sedežem v Koreji, specializirana za proizvodnjo preje iz poliestrskih nitk, rezanih vlaken iz polie-

stra in polietilenevega tetraftalata. Z Uredbo Sveta (ES) št. 428/2005 ⁽¹⁾ je Svet uvedel dokončno protidampinsko dajatev v višini 5,7 % na uvoz rezanih vlaken iz poliestra korejskega porekla, ki jih proizvaja tožeča stranka.

Tožeča stranka trdi, da je metodologija, ki jo je Svet uporabil pri izračunu stopnje dampa tožeče stranke in, še posebej, pri izračunu prilagoditve povračila dajatev, ki ga je zahtevala tožeča stranka, v nasprotju s členom 2(4) protidampinskega sporazuma STO, ker iz nje ni izšla pravična primerjava med izvozno ceno tožeče stranke in normalno vrednostjo in, ker je tožeči stranki naložila nerazumno dokazno breme.

Metodologija izračuna prilagoditve povračila dajatev tožeče stranke je prav tako kršila načela pravne varnosti, zaupanja v pravo, učinkovite uprave in sorazmernosti, ker je z uporabo te metodologije Svet protipravno zvišal stopnjo dampa tožeče stranke. Še več, Svet je kršil člen 11(9) osnovne protidampinske uredbe, saj je v zadevnem postopku presoje uporabil pri izračunu stopnje dampa drugo metodologijo kot pri prvotni preiskavi. Metodologija prav tako krši načelo prepovedi diskriminacije, saj je Svet v drugih podobnih primerih uporabil ugodnejšo metodologijo.

Tožeča stranka nadalje trdi, da je zavrnitev njenih priglašanih stroškov posojila v okviru postopka presoje v nasprotju s členom 2(4) protidampinskega sporazuma WTO, ker iz nje ni izšla pravična primerjava med izvozno ceno tožeče stranke in normalno vrednostjo, s strani Sveta zahtevani dokazi prilagoditve stroškov kredita pa predstavljajo nerazumno dokazno breme za tožečo stranko.

Zavrnitev priglašanih stroškov kredita tožeče stranke prav tako krši načelo učinkovite uprave, saj je bila odločitev osnovana na ugotovitvi, da tožeča stranka ni predložila pisnih dokazov v podkrepitev zahtevka, plačilni pogoji priznani s strani tožeče stranke pa so bili dogovorjeni na podlagi poslovnih običajev v veljavi v Republiki Koreji.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 428/2005 z dne 10. marca 2005 o uvedbi dokončnih protidampinskih dajatev pri uvozu rezanih vlaken iz poliestra s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Saudove Arabije, o spremembi Uredbe (ES) št. 2852/2000 o uvedbi dokončnih protidampinskih dajatev pri uvozu rezanih vlaken iz poliestra s poreklom iz Republike Koreje in o zaključku protidampinskega postopka v zvezi z uvozom teh izdelkov s poreklom iz Tajvana (UL L 71, str. 1).